

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Kancelarii Prawniczej P.
Spółki z o.o. w G.
przeciwko Bankowi Polska Kasa Opieki Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 lipca 2011 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 listopada 2010 r.,

- 1. oddała zażalenie;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania zażaleniowego;**
- 3. oddała wniosek o przyznanie pełnomocnikowi z urzędu kosztów pomocy prawnej udzielonej stronie powodowej w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie strony powodowej wniesione od postanowienia tego Sądu z dnia 31 sierpnia 2010 r. (w sprawie I ACz 1452/08; k. 268 akt sprawy). Odrzucenie to nastąpiło, ponieważ strona powodowa nie dochowała wymogu zawartego w art. 87¹ § 1 k.p.c. w postaci profesjonalnego zastępstwa stron w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Postanowienie z dnia 8 listopada 2010 r. zaskarżyła zażaleniem strona powodowa. Działający w imieniu tej strony pełnomocnik z urzędu (ustanowiony postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 31 sierpnia 2010 r., k. 265 akt) wnosił m.in. o uchylenie zaskarżonego postanowienia, zniesienie postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że zaskarżone postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 listopada 2010 r. wydane zostało jako kolejne w serii postanowień tego Sądu, kwestionowanych w kolejnych zażaleniach strony powodowej. Otóż postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 16 czerwca 2010 r. odrzucono skargę kasacyjną wniesioną przez stronę powodową od postanowienia tego Sądu z dnia 8 kwietnia 2010 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia (postanowienie, k. 247-248; skarga kasacyjna, k. 253).

Zażalenie strony powodowej na postanowienie z dnia 16 czerwca 2010 r. (k. 259 akt) zostało odrzucone postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2010 r. z tego powodu, że nie zostało ono sporządzone przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym (art. 87¹ § 1 k.p.c., k. 268-269 akt). Postanowieniem z dnia 8 listopada 2010 r. odrzucono zażalenie strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 31 sierpnia 2010 r. z tych samych przyczyn co poprzednio (art. 87¹ § 1 k.p.c., k. 273, 284-285). Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2010 r. ustanowiono dla strony powodowej pełnomocnika

z urzędu (k. 265, k. 270, k. 272 i pismo procesowe pełnomocnika strony powodowej z dnia 22 października 2010 r., k. 277-278).

Należy przede wszystkim stwierdzić to, że zarzut naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c. nie może być uznany za uzasadniony w świetle okoliczności przytaczanych w uzasadnieniu zażalenia, a dotyczących sytuacji procesowej strony powodowej w chwili podjęcia swych funkcji przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu (w końcu września 2010 r.).

Skoro przepis art. 87¹ § 1 k.p.c. przewiduje zasadę tzw. przymusu adwokacko-radcowskiego przed Sądem Najwyższym (także w postępowaniu zażaleniowym), to wniesione przez obecnego pełnomocnika zażalenie na postanowienie z dnia 8 listopada 2010 r. powinno skoncentrować się przede wszystkim na tym, czy doszło do naruszenia tej bezwzględnej normy procesowej. Tymczasem strona skarżąca nie kwestionuje tego, że zażalenie powódki naruszało art. 87¹ § 1 k.p.c. (k. 273 akt). W tej sytuacji nieistotne w obecnym postępowaniu zażaleniowym są zarzuty, iż zaskarżone orzeczenie zapadło „nie na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym, lecz na podstawie akt zastępczych” (k. 290 akt sprawy). Należy jeszcze zwrócić uwagę na to, że dla powódki ustanowiono pełnomocnika z urzędu i tym samym umożliwiono jej uzyskanie tzw. zdolności postulacyjnej w ewentualnym postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Wniosek pełnomocnika o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu został oddalony, ponieważ nie spełnia on wymagań przewidzianych w § 16 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Odstąpienie od obciążania powódki kosztami postępowania zażaleniowego znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 102 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 31 sierpnia 2010 r., k. 265).